

טיפול משפחתי קצר מועד לאחר אובדן כלב המשפחה – תיאור מקרה

ד"ר רחל גילשטרומ (וינברגר), (2022 ש')

petsinfamily@gmail.com

פוסט זה מתאר את חלקו הראשון של טיפול משפחתי קצר מועד ומורכב בין אם לבנה לאחר המתת חסד של הכלב המשפחתי.

כמטפלת זוגית ומשפחתית שמסייעת במקרים רבים בהתמודדות עם אובדן חיות מחמד, התבקשתי לסייע בשעות טעונות במיוחד בין אם לבנה לאחר אובדן כלבם שהתרחש כמה ימים קודם. האם פנתה לטיפול לאחר שהתקשתה להתמודד עם הרגשות הסוערים – הן שלה והן של הבן – שהתעוררו בעקבות מות הכלב המשפחתי.

בתחילת הטיפול, הביעו השניים את כאבם העז לאחר המתת החסד שלו. כבן יחיד – מתבגר - שגר עם האם לאחר מות האב, היה הבן קשור במיוחד לכלב הזאב היפהפה. הוא נהג לבלות זמן רב בחברתו, ונראה היה שהיווה עוגן חזק ומייצב בחייו לאחר האובדן הכבד שחוותה המשפחה. גם האם הייתה קשורה מאוד לכלב והיא זו שגם הייתה האחראית העיקרית לטיפול בו. כאשר הזדקן הכלב וחלה, היא החלה בביקורים תדירים במרפאת הווטרינר, ובאחד הימים התבקשה על ידו להשאיר את הכלב להשגחה לילית. בבוקר, כשחזרה אל המרפאה, הסתבר לה שמצבו הורע מאוד, הוא סובל ואין אפשרות להצילו, ועליה לקבל החלטה קשה על סיום חייו. בסערת רגשות שבה התקשתה לשלוט, היא נתנה לווטרינר אישור להמתת חסד של הכלב.

בצהריים, במפגש עם בנה שחזר מבית הספר, היא ספרה לו את הבשורה המרה. הבן במשך הימים שחלפו מאז מות הכלב, לא הצליח לסלוח לאמו על כך שלא באה לבית הספר כדי לקחתו אל הווטרינר כדי שיוכל להיפרד מהכלב. כאבו הרב על מות הכלב לווה בכעס עז על אימו, כשכאבה האישי – העוצמתי לא פחות משלו – אינו מאפשר לה להסביר לבן את רגשותיה. מכאן, במקום שיוכלו לתמוך זה בזו, הם יצרו מרחק רגשי רב שהלך וגדל ופגע בשניהם, והשאירם בודדים בצערם.

המשך תיאור הטיפול ותוצאותיו, בפוסט הבא.